

~~Златна пшеница~~
~~Пият и пият, колкото парлиза въ махлитъ кръч-~~
~~митъ по-... отъ викове.~~

Минало се Преображене и дѣло Господь изпратилъ на земята Панталей пътникъ да споходи хората та да разбере защо мнозина се оплаквали отъ нѣмотия.

И тръгналъ **Б**ожия пратеникъ.

Било къмъ залъзъ слънце, когато наближилъ първото село. Върви светецътъ и гледа: нивята отъ лани не сеяни; ливадитѣ се обърнали на посбище; нигде не орано за есенни сеидби.

А селската черада рано-рано се връща; измършавѣлъ добитъкъ, че и говедарьтъ заприличалъ на скелетъ.

- Да е било суша тая година, па и ланската, - се питалъ **Б**ожия пратеникъ, - не е? Спомня си той, че редовно е валѣло и че тлъва земята е благословена. Нѣкога по тия полета памукъ е цвѣтѣлъ и златна пшеница е жънато. А сега? Да не мислишь, че това е негово.

Хубавъ работенъ день, а по къра жива душа нѣма. Морь да е имало - не помни. Защо това безлюдие! атъ всичко.

Вървѣлъ светецътъ и не може да разбере.

Но кога влиза въ селото: следъ десетина къщи и...